

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

Τῷ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ
κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛῳ
Γραφεῖα: Γερμανοῦ 25.

Ο ΑΝΤΙΦΥΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Μετ' ἀνακουφιστικῆς χαρᾶς εἶδομεν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰς Πατραῖκας ἐφημερίδας δημοσιευθεῖσαν τὴν λίαν εὐχάριστον καὶ παρῆγορον εἶδῃσιν ὅτι κατὰ τὸ ἐν Εὐρώπῃ ἐφαρμοζόμενον σύστημα πρόκειται νὰ διοργανωθῇ καὶ ἐνταῦθα ἱατρικὴ κατὰ τῆς φυματιώσεως ἄμυνα. Πρὸς τοῦτο ἰδρύεται σύνδεσμος τῇ πρωτοβουλίᾳ διαφόρων ἱατρῶν καὶ δὴ τοῦ πρώτου πολίτου τῆς πόλεώς μας τοῦ καὶ διαπρεποῦς ἱατροῦ καὶ Δημάρχου μας κ. Ἰ. Βλάχου. Εἶναι ἄξιοι ἐπαίνου οἱ πρωτοστατοῦντες εἰς τὸ τόσον θεάρεστον καὶ σωτηριῶδες τοῦτο ἔργον. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συσπειρωθῶν περὶ αὐτῶν ὅλα τὰ ὑγιᾶ τῆς πόλεως στοιχεῖα καὶ ἕκαστος νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του εἴτε ὑλικῶς εἴτε ἡθικῶς εἴτε πνευματικῶς ἢ ὅπωςδήποτε δύναται καὶ παρίσταται ἀνάγκη. Δυστυχῶς εἶδομεν ὅτι ἡ εἰδησις αὕτη ἀντιπαρήλθε σχεδὸν ἄνευ σχολίων ἐκ μέρους τοῦ ἡμερησίου τύπου τῆς πόλεώς μας. Εἶναι ζήτημα σπουδαιότατον καὶ ζωτικότατον. Οἱ ἱατροὶ καὶ οἱ ἱερεῖς εἶναι εἰς θέσιν ὑπὲρ πάντα ἄλλον νὰ γνωρίζουν ὁποῖον ὀλεθρον προξενεῖ ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας ἡ ἐπάρατος αὕτη νόσος. Ἐὰν ῥίψη κανεὶς μιὰ ματιὰ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῆς Δημαρχίας ἢ τῶν Ἐκκλησιῶν θὰ καταληφθῇ αὐθωρεὶ ἀπὸ ἱλιγγον, διότι θὰ ἀντιληφθῇ ἰδίους ὅμμασιν ὁποῖαν καταστροφὴν προκαλεῖ ἡ ἀπαισία αὕτη νόσος.

Οἱ ἱατροὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς κατ' ἔξοχὴν φιλανθρωποῦ ἐπιστήμης, δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρήσουν πρὸ οὐδενὸς κωλύματος.

Αἱ μικροφιλοτιμίαι καὶ τὰ προσωπικὰ ζητήματα πρέπει νὰ παραμερισθῶν καὶ ὑπεράνω πάντων πρέπει νὰ τεθῇ τὸ γενικὸν καὶ κοινωνικὸν καλόν. Θὰ ὑποστοῦν κόπους ἴσως καὶ πικρίας καὶ σχεδὸν ἀπογοητεύσεις καὶ δὴ εἰς τὰ πρῶτά των βήματα, ἀλλὰ τὰ ἀγαθὰ κόποις κτῶνται.

Εἶναι ἀνάγκη ἀπόλυτος καὶ ἐπιτακτικὴ καὶ θετικῶς καὶ ἀρνητικῶς νὰ προληφθῇ καὶ νὰ κατασταλῇ ἡ τρομερὰ αὕτη κοινωνικὴ μάστιξ. Ἡ κοινωνία ἐν συνόλῳ εἶναι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν διοργανωτῶν τῆς ἐμπνευσμένης ταύτης ἀποφάσεως καὶ εἶναι ὀλοπρόθυμος νὰ ὑποστῇ καὶ νὰ προσφέρει πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ ἑνὸς τόσον ὑψηλοῦ καὶ κοινωφελοῦς σκοποῦ. Εἶναι ἀνάγκη ὁμῶς προηγουμένως διὰ τῶν ἐφημερίδων καθημερινῶς νὰ διαφωτισθῇ ὁ λαὸς περὶ ὅλων ἐκείνων τῶν λεπτομερειῶν, αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοὶ ἵνα ἐγερθῇ ἐκ τοῦ ληθάργου εἰς ὃν εὐρίσκεται! Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξαχθῇ ὁ λαὸς ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀγνοίας.

Δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ οὐδὲν μέσον καλόν τὸ ὁποῖον θὰ ὠδήγῃ εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον ἱερὸν σκοπόν.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι οἱ ποιοῦντες διὰ τὴν δυστυχίαν τόσων δυστυχῶν ὑπάρξεων ἄς ἐργασθῶμεν πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ.

Εἶναι καθήκον ἐπιτακτικόν. Ἀγωνισθῶμεν πάσει δυνάμει· ὁ κίνδυνος εἶναι κοινωνικὸς καὶ ἀτομικὸς ἅμα.